

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814207249
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814207249.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Vancu a členov senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a JUDr. Gabriely Varhalíkovej v spore žalobcu: N. J. O. a.s., D. XXXX/XXX, M., IČO: F., proti žalovanej: W. S., nar. XX.X.XXXX, U., W. XXXX/XX, o zaplatenie 308,84 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/260/2014-37 z 30.9.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

Sporovým stranám nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu o zaplatenie 308,84 eur, kapitalizovaného ročného úroku z omeškania vo výške 28,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 308,84 eur odo dňa 10.7.2014 do zaplatenia zamietol a zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 23.11.2010 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru. Súčasťou zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti, žalovaná zároveň obdržala Príručku pre držiteľa, ktorej súčasťou je Sadzobník poplatkov. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 650,00 eur prostredníctvom úverovej karty. Žalovaná sa zaviazala riadne a včas splatiť poskytnutý úver v mesačných splátkach a vo výške určenej v zmluve a tiež zaplatiť úroky a poplatky.

3. Uviedol tiež, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou záväzku, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, a preto v zmysle zmluvy bola žalovaná vyzvaná listom z 28.5.2013 k splateniu celého zostatku úveru. Žalobca tak eviduje voči žalovanej dlh vo výške - istina 300,34 eur, úrok vo výške 1,58 eur, úrok za hotovostné transakcie vo výške 6,92 eur, spolu 308,84 eur a kapitalizovaný úrok z omeškania 28,95 eur.

4. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 9 a § 11 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že Úverová zmluva z 23.11.2010 uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

5. Konštatoval, že v zmysle predmetnej zmluvy výška úverového rámca bola dohodnutá v sume 650,00 eur a výška mesačnej splátky úveru vo výške 4% z dlžnej čiastky. Žalovaná čerpala finančné prostriedky v celkovej výške 637,55 eur a na úhradu úveru žalobcovi uhradila 684,70 eur, ktoré údaje vyplývajú z výpisu čerpania splátok a úhrad predloženého žalobcom. Keďže zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú a z úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania nevyplýva, z akých položiek pozostáva navýšenie úveru a teda tieto zmluvné podmienky spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované v zmysle § 9 ods. 2 písm.k/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch t.j. sumu, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, a preto v dôsledku absencie týchto údajov je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm.a/ citovaného zákona.

6. S poukazom na vyššie uvedené, keďže súd mal za preukázané, že žalovaná čerpané finančné prostriedky žalobcovi už uhradila v celom rozsahu žalobu zamietol v zmysle § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko zo strany žalovanej došlo k splneniu dlhu voči žalobcovi.

7. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže v danom prípade bola úspešná žalovaná, ktorá si však náhradu trov konania neuplatnila, preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

8. Proti rozsudku, ktorým súd žalobu zamietol podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, čo odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm.d/, f/, a/, b/ O.s.p. So závermi súdu prvej inštancie sa nestotožňuje a pokladá ich okrem iného za nesprávne právne posúdenie veci.

9. K záveru súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované v zmysle § 9 ods. 2 písm.k/ zák.č. 129/2010 Z.z., pokladá za kľúčové v časti odôvodnenia rozsudku tvrdenie o nedostatku náležitostí t.j. sumu, počet a termíny splátok, úrokov a iných poplatkov, pretože súd prvej inštancie následne vyvodzuje právne dôsledky „preto v dôsledku absencie údajov je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov“, na základe čoho žalobu zamietol.

10. V nadväznosti na to poukazuje na rétorický formalizmus súdu prvej inštancie, z ktorého si vyvodzuje bezodplatnosť zmluvy, ktorá neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom, t.j. sumu, počet a termíny splátok, úrokov a poukazuje na správne znenie § 9 ods. 2 písm.k/, ktorý používa pojem „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov“. Uviedol, že súd nemôže stotožniť termín „suma“ s termínom „výška“, bez toho, aby to zdôvodnil, úmyselným použitím termínu „suma“ podporil svoj mylný výklad právnej normy o absencii číselne vyjadreného úroku.

11. Žalobca v úverovej zmluve explicitne uviedol s ohľadom na druh poskytnutého úveru nasledujúcim spôsobom údaje: bod 39 druh úveru - bezúčelový, revolvingový; bod 40 výška kreditného limitu - 650,00 eur; bod 41 výška mesačnej splátky - 4% z dlžnej čiastky, termín splatnosti splátky je vždy k 20. dňu mesiaca; bod 42 ročná úroková sadzba 26,28%, 11,88% v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid'. sadzobník. Spoločnosť zasiela klientovi raz mesačne výpis z úverového účtu obsahujúci informácie o uskutočnených platiach a výške zostatku účtu.

12. Súd prvej inštancie rozhodnutie odvodzuje od formalistického znenia strohých zákonných noriem, v právnej štáte sudca musí vedieť sám dostatočne zvážiť naliehavosť konkrétnej právnej veci. Prepätý formalizmus nemá svoje opodstatnenie, môže vyvolať nenapraviteľný stav, vo verejnosti otriasa dôveru v štátne orgány, ktorých úlohou je poskytovať ochranu k subjektívnym právam.

13. Ďalej poukazuje na základný princíp právnej úpravy zákona a smernice, t.j. ochrana spotrebiteľa prostredníctvom jeho informovanosti; žalobca uviedol stručne do ÚZ podstatné náležitosti v súlade s týmto princípom, v súlade so znením smernice a v súlade s pojmovou nejednotnosťou zákona. Zastával názor, že na predmetný právny vzťah je nutné aplikovať ustanovenie § 10 zák.č. 129/2010 (revolvingový úver má do značnej miery totožné základné atribúty ako úver formou povoleného prečerpania - kontokorentný a to úverový rámec a nepredvídateľnosť čerpania finančných prostriedkov) a teda s ohľadom na to tak predmetný právny vzťah je možné právne posudzovať s ohľadom na znenie § 1 ods. 2 a poukázal aj na dôvodovú správu k citovanému zákonu, kde sa uvádza „nemá opodstatnenie uvádzať všetky štandardné údaje požadované v ust. § 9, ako príklad možno uviesť RPMN, ktorej vypovedacia schopnosť u tohto typu úveru je diskutabilná, faktom je že u tohto typu úveru (kontokorentné) nie je vopred známa výška úveru ani harmonogram splácania a z tohto dôvodu nie je ani možné stanoviť RPMN“. V nadväznosti na to uviedol, že žalobca v mesačných výpisoch informoval žalovaného o výške splátky, výške dlhu a výške úroku. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a žalobe vyhovel.

14. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

15. Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd vec prejednal na základe podaného odvolania podľa § § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) po konštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

16. Predmetné odvolacie konanie začalo podaním odvolania dňa 18.11.2014, teda za účinnosti Zákona č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku.

17. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí Civilný sporový poriadok aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti, teda pred 1.7.2016.

18. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta C.s.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku zostávajú zachované.

19. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne aj správne právne posúdil ak žalobu zamietol. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového a právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

20. S prihliadnutím na obsah odvolania odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie správne uviedol s poukazom na ust. § 52 ods. 1- 4 Občianskeho zákonníka, že v prejednávanom spore, zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania, je spotrebiteľskou zmluvou a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

21. Taktiež správne poukázal na znenie ust. § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a nepochybil, keď konštatoval, že úverová zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahuje náležitosti vyžadované v zmysle § 9 ods. 2 písm.k/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Táto skutočnosť vyplýva z predmetnej zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi konania a použitie výrazu „suma“ v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, namiesto výrazu „výška“ uvedeného v citovanom zákonom ustanovení nespôsobuje nesprávnosť rozhodnutia.

22. Žalobca v odvolaní poukazuje na ustanovenia smernice 2008/48/ES, ktorá je záväzná pre každý členský štát a členské štáty majú povinnosť ju prebrať do vnútroštátneho právneho poriadku a podľa ktorej zmluva o úvere by mala zrozumiteľným a stručným spôsobom poskytovať všetky potrebné informácie.

23. V predmetnej úverovej zmluve je uvedený druh úveru bezúčelový, revolvingový, výška kreditného limitu 650,00 eur, výška mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky a ročná úroková sadzba 26,28%, 11,88%. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že takého znenie úverovej zmluvy nespĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.k/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zo zmluvy nevyplýva, z akých položiek pozostáva navýšenie úveru.

24. V nadväznosti na vyššie uvedené považuje odvolací súd dať do pozornosti, že v našom právnom poriadku práva spotrebiteľov okrem iného chráni aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, tiež ust. § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom odvolací súd nemá pochybnosť o ich súlade s právom Európskej únie umožňujúcim členským štátom prijať na ochranu spotrebiteľov aj prísnejšie ustanovenia, než aké odporúčajú smernice Európskej únie, ktoré ustanovenia významne chránia spotrebiteľov a nepochybne sú náročné na dodávateľa, čo je však pochopiteľné vzhľadom na to, že spotrebiteľ prakticky takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy a faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pri vzájomnej kontraktácii je zjavná.

25. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukazuje na to, že „počet splátok vzhľadom na typ úveru nebolo možné vopred dohodnúť, pričom žalovaná sa zaviazala tiež zaplatiť úroky z poskytnutého úveru vo výške aktuálnej platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku (v jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny) a poplatky za poskytované služby podľa sadzobníka“, odvolací súd len dodáva, že v danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi neobsahuje údaj o úrokoch, ale len údaj o výške mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky. Ani Úverové zmluvné podmienky spoločnosti žalobcu, na ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere poukazuje, ako na svoju neoddeliteľnú súčasť, neobsahujú žiadnu úrokovú sadzbu. V úverových podmienkach úveru je uvedené, že klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálnej platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Zmluva o spotrebiteľskom úvere iba odkazuje na úverové podmienky, ktoré následne odkazujú na Sadzobník poplatkov.

26. Súd prvej inštancie teda správne skonštatoval, že zmluva neobsahovala rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky. Nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktoré *expressis verbis* vyplýva zo zákonného ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch(§ 9 ods.2 písm.k/). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, čo zároveň umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené. Žalovaná však túto možnosť nemala, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o revolvingovom úvere.

27. S poukazom na vyššie uvedené, správne bola zmluva o revolvingovom úvere súdom prvej inštancie posúdená ako bezúročná a bez poplatkov a správne bola žaloba vzhľadom na vyššie uvedené zamietnutá, ako nedôvodná, keďže žalovaná ako spotrebiteľka žalobcovi uhradila vyššiu sumu ako je suma zodpovedajúca poskytnutej istine úveru zo zmluvy o revolvingovom úvere.

28. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobcom uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

29. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania vyplýva z ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník, v danom prípade žalovaná, ktorej však trovy odvolacieho konania nevznikli a žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

30. Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne senátom nadriadeného súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) /§ 428 C.s.p./.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).